अथ दशमीमाह। "उदुज्जिहानो अभिकाममीरयन्। प्रपृञ्चन् विश्वा भुवनानि पूर्व्वथा। आ केतुना सुषमिद्धो यजिष्ठः। कामन्नो अग्ने अभिहर्य्य दिग्भ्यः" इति। हे अग्ने दिग्भ्यः सकाशात् नोऽस्मदीयं काममभीष्टमर्थम् अभिहर्य्य सम्पादय। किं कुर्व्वन् उदुज्जिहानः अत्यन्तमूर्द्ध्वमुद्गच्छन् काममभीष्टमर्थम् अभिमतं ईरयन् प्रेरयन्। विश्वा भुवनानि यथा पूर्व्वथा यथा पूर्व्वं केतुना स्वकीयेन धूमेन प्रपृञ्चन् प्रकर्षेण संयोजयन्। कीदृशोऽग्निः सुषमिद्धः अत्यन्तदीप्तः, यजिष्ठः अतिशयेन यष्टा॥

अथैकादशीमाह। "जुषाणो हव्यममृतेषु दूढ्यः। आ नो रयिं बहुलां गोमतीमिषम्। निधेहि यत्तदमृतेषु भूषन्" इति। हे अग्ने हव्यं जुषाणः अस्मदीयं हविः सेवमानः त्वममृतेषु देवेषु दूढ्यः यागरहितात् पुरुषादानीय नोऽस्माकं रयिं धनं बहुलामतिप्रभूतां गोमतीं गोभिर्युक्तां इषमन्नं निधेहि नितरां सम्पादय। दुर्बुद्धिः पुमान् देवेषु भक्तिं न करोति तदीयं धनमाहृत्य अस्मभ्यं देहीत्यर्थः। अस्मदीयस्तु यजमानः अमृतेषु देवेषु मध्ये भूषन् स्वात्मानमलं कुर्व्वन् देवत्वमात्मन इच्छन्नित्यर्थः। स यजमानस्त्वद्दत्तेन धनादिना यत्तत् यागं करिष्यति। तदेतन् मन्त्रत्रयमाग्नेये कर्म्मणि द्रष्टव्यम्॥

अथ द्वादशीमाह। "अश्विना यज्ञमागतम्। दाशुषः पुरुदंससा। पूषा रक्षतु नो रयिम्" [५] इति। हे अश्विनौ युवां पुरुदंससा भूरिकर्म्माणौ सन्तौ दाशुषो हविर्दत्तवतो